

Σκύψ' εμπρός εἰς τὸν Δημήτηρ, βλέπε τον γονυπετιῶς,
 κι' ἂν τοῦ γράφουν ἄσας Ἄθ' ἦν α α πῶς φυγοστρατεῖ
 ἐκ τοῦ κλασικοῦ πολέμου, [κι' αὐτὸς
 τοῦτος ἕμως, ἀδελφέ μου,
 κατ' αὐτῆς τῆς πρωτεύουσας ἐκτρατεύει σὺν Οὐλιάνου,
 ὅπως καὶ κατὰ τῆς Ρώμης ὁ πολὺς Κοριολάνου.

Θράκιμος τοῦ Δημητρίου καὶ σταφιδοκτικῆς κλέης...
 νὰ καὶ τοῦτοι, νὰ κι' ἐκεῖνοι...
 Ντεληγιάννης προσκύνει...
 κραταῖος αὐτὸς ὁ Θῆτα, μὰ κι' ὁ Δέλτα τί σοῦ λέει!..

Κύτταζε, βρέ Περικλέτο, σταφιδοκτικῶν στίφην
 μὲ τουφεκία καὶ μὲ ξίφη.

Ἔχει φθάσει τὸ μαχαίρι μὲς ἰστὸ κόκκαλο βαθεῖα
 καὶ γίνθηκαν ἢ σκινδὲς ὄπλα, Γκράδες καὶ σπαθιά.

Ἵπὲρ τούτων κι' ἐγὼ τώρα κάθε νόμον ἀνατρέπω.
 Π.—Βρὲ κανάγια, ποῦ τοὺς βλέπεις;... ἐγὼ τίποτα δὲν
 [βλέπω.

Φ.— Ἄνοιξε τὰ δῶδ' στραβά σου,
 κύτταξέ τους καὶ βουθάσου.

Π.— Τίποτα δὲν βλέπω γύρω
 καὶ θαρρῶ πῶς θὰ σὲ δεῖρω.

Φ.— Τὴν κακὴ ψυχρὴ σου μέρα...
 κύττα ἕγχο παραπέρα.
 Ὁ Δημήτηρ ἀνυμνεῖται,
 δάσος τουφεκιῶν κινεῖται,
 κι' ἐκ τοῦ Πύργου καταφθάνουν κι' εἰς ἀπάσης τῆς Ἡλείας
 εἰς τὴν πόλιν τῆς εὐλαίας.

Κύττα ἕγχο καὶ παρέκει...
 φθάνουν κι' ἀπὸ τὴν Γαστούνη
 μερικὸι μὲ Γκρᾶ τουφεκί,
 καὶ καμπόσοι μὲ μαστοῦνι,
 κι' ἄλλοι κρύβουν μὲς ἰστὴ λίρα
 σταφιδόκλημα καὶ κλάρα,
 κι' ὅλοι φθάνουν μ' ἕνα μόνος ἀπροσδόκητον ἀνδρείας,
 ποῦ θαρρεῖ ὁ Θεωδώρας πῶς καλεῖ τὰς ἐφεδρείας.

Π.— Τώρα τοὺς εἶδα, Φασουλή, μὲ μούτρα πυρωμένα...
 ἰσταμάτησαν πρὸ τῆς Βουλῆς... μὲ πάει τρία κι' ἕνα.
 Τώρα τοὺς εἶδα κλιχρὰ κι' ὅλοι ριγὸ καὶ φρίττω
 καὶ γὰρ τὸ μονοπόλιον ξαναφωνάζω ζήτη.

Φ.— Τί φρίκη!.. ἰστὴ προπόλιαι πυροίχιοι χορεύεται,
 ὁ κύριος Δημήτριος τοῦ πλήθους προπορεύεται,
 ἡμεῖς δὲ κάλιν βλέποντες κατακλυσμένον Κυρίου,
 κραυγάζομεν τῷ Θεωδῶρῃ,
 ποῦ θαρραλεὸς προχωρεῖ:
 ὁσων ἡμᾶς, Θεωδῶρε, θεῖε τοῦ Δημητρίου.

**Ἄσας ἀκούεται μὲ τόνον
 πλήθους σταφιδοκτικῶν.**

Τρέμετε, σταφιδόμαχοι...
 σάλπιγγ' στάσεως ἤχει...
 τὸ τουφεκί μας ἰστὴ ράχη
 καὶ τὸ βῆμα μας ταχύ.

Θ' ἀκουσθῶν μεγάλοι θρήνοι...
 τοὺς αὐτὸς ποῦ δὲν ἔγγραυει
 τοῦ Δημήτηρ τὰ χαρτιά;
 μπόυμ, βαρεῖτε τοῦ ἰστ' αὐτῆ.

Βάρτε κάθε στενοβράκη,
 κάθε μούτσουνο σπουδῆς,
 σῆκω, μπάρμπα-Θεωδώρακη,
 τὴν Μπαρμπαάσανα νὰ βῆς.

Καὶ τὰστεῖα νὰ τ' ἀφήσης
 κι' ἄψε οὐδὲ νὰ ψηφίσης
 τοῦ Δημήτηρ τὰ χαρτιά,
 πούλθε μὲς' ἀπὸ τὴν Λόντρα,
 κι' ἔλα πῆγανε φωτιὰ
 καὶ πολλοὶ τοῦ πᾶνε κόντρα.

Ἐστὸν Δημήτηρ, Θεωδώρακη,
 ποῦ δὲν σκύβει κεφαλή,
 ποῦ καὶ τ' Ἀγγλικὰ νεράκι
 σὺν Μυλλόρδος τὰ μίλει;

Σηκωθῆτε, σηκωθῆτε,
 κι' ὅλοι σας παραταχῆτε
 κατὰ τάγματα καὶ λόγους...
 τοὺς τοὺς Ἀγγλους τοὺς μετόχους
 τῆς μεγάλης ἑταιρείας,
 ποῦχουν μπόλικο περᾶ,
 Σίτυ-Σάξ καὶ Καρχαρίας
 τοὺς ὠνόμασε σκληρὰ ;

Κι' ἂν Σκληρὸς αὐτὸς καλεῖται
 κι' ἂν τὸν λένε Μαλακκὸ,
 θάνατος ἐπαπειλεῖται
 καὶ μουσκέτου ξαφνικὸ.

Τρέμετε, στοφιδόμαχοι...
 σάλπιγγ' στάσεως ἤχει...
 τὸ τουφεκί μας ἰστὴ ράχη
 καὶ τὸ βῆμα μας ταχύ.

Ὅποιοι ἀρχαῖοι τοὺς βρούς τῆς συμβάσεως ἀρνεῖται
 καὶ ποσὸς δὲν συγκινεῖται
 μὲ τὴν λίρα τῶν Ἑγγλέζων, τῆς Βικτωρίας τὸν κῶτος,
 θὰ τοῦ δῶσ' ἢ μούλα κῶτος.

Ποῖς μέσα ἰστὴ Βουλῆ
 δὲν θέλει τὴν στερλίνα ;
 καὶ ποῖς ἀντιμιλεῖ
 μέσ' ἰστὴ σταφιδοπέινα ;

Ποῖς μόρτης ἀντιστέκει
 ἰστὸ νέο Συνδικάτο ;
 βάλτε τον ἰστὸ τουφεκί,
 μόρτο Σαμφὼν καὶ κάτω.

**Ὁ Πρωθυπουργὸς μὲ στήθος
 ρητορεύει πρὸς τὸ πλήθος.**

Ντελ.—Βλέπω πῶς στάσις ἀληθῆς καὶ πάλιν ἀπειλεῖται,
 νομοταγεῖς ὄπλαται,